

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z wniosku **P. G.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 16 grudnia 2014 r.,
zażalenia wnioskodawcy
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 października 2014 r. o pozostawieniu bez rozpoznania wniosków o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji w sprawie II AKa [...] oraz ustanowienie obrońcy z urzędu do sporządzenia kasacji na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 459 § 1 w zw. z art. 466 § 1 k.p.k. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone postanowienie uchylić i sprawę w tym zakresie przekazać do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Z uzasadnienie zaskarżonego postanowienia wynika, że podstawą pozostawienia bez rozpoznania wniosku P. G. o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji było uznanie, iż wnioskodawca nie wykazał „dlaczego po dniu 27 sierpnia br. uchybił 7-dniowemu terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia kasacji” (str. 3 postanowienia). Kierując się tym Sąd Apelacyjny w [...] uznał także za bezprzedmiotowe rozpoznawanie wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu.

W zażaleniu P. G. wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przedstawił swoje argumenty dowodzące błędności tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne, aczkolwiek nie z powodu tych okoliczności, na które powołuje się skarżący. Z treści postanowienia wynika, że podstawą pozostawienia bez rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji było uznanie, iż skarżący nie wykazał powodów uchybienia 7-dniowemu terminowi po dniu 27 sierpnia 2014 r. Formuła wydanego postanowienia dowodzi, że stwierdzono naruszenie terminu zawitego z art. 126 § 1 k.p.k., a zatem z tego powodu nie rozpoznano tego wniosku merytorycznie.

W doktrynie i orzecznictwie podkreśla się, że warunkiem formalnym wniosku o przywrócenie terminu z art. 126 § 1 k.p.k. jest wykazanie, iż wniosek ten składany jest w terminie 7 dni (termin zawity) od daty ustania przeszkody do dokonania określonej czynności, zaś drugim warunkiem formalnym jest złożenie jednocześnie tego pisma procesowego, co do którego strona uchybiła terminowi [por. P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, KPK. Komentarz t. I, Warszawa 1999, s. 536; L. K. Paprzycki (red.), J. Grajewski, S. Steinborn, KPK. Komentarz, Lex/el 2014, teza 3 do art. 126 k.p.k.; postanowienie SN z dnia 27 października 2014 r., V KZ 34/14, Lex nr 1523439]. Strona, która taki wniosek składa winna zatem wykazać, że czyni to w okresie przed upływem 7 dni od ustania przeszkody do wykonania określonej czynności, a zatem winna także wskazać do kiedy taka przeszkoda trwała i na czym ona polegała, zaś gdyby tego nie ujęła w treści tego wniosku winna być – stosownie do treści art. 120 § 1 k.p.k. – wezwana do usunięcia tego braku formalnego pod rygorem uznania tego pisma za bezskuteczne. W kontekście tego unormowania stwierdzić należy, że powodem pozostawienia bez rozpoznania wniosku było ustalenie, iż wnioskodawca nie wykazał powodu uchybienia terminu po dniu 27 sierpnia 2014 r. Rzecz jednak w tym, iż rozstrzygnięcie w tej formule mogłoby zapaść tylko wtedy, gdyby bezspornie ustalono uchybienie tego terminu, ale w odniesieniu do przeszkody uniemożliwiającej dotrzymanie terminu do wniesienia kasacji (zob. postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2012 r., V KZ 80/12, OSNKW 2013, z.2, poz.18; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2005 r., II KZ 6/05, LEX nr 223231). Tymczasem Sąd Apelacyjny

kwestię tę ujmował w odniesieniu nie do ustania przeszkody, ale w odniesieniu do dnia 27 sierpnia 2014 r., a więc ostatniego dnia do którego zgodnie z ustawą można było wnieść kasację. Przedmiotem badania nie był zatem ten okres czasu, który winien być relewantny dla ustalenia spełnienia warunku z art. 126 § 1 k.p.k. (7 dniu od ustania przeszkody). Co więcej, w sytuacji gdy wnioskodawca formalnie **nie wskazał w swoim wniosku daty do której istniała taka przeszkoda** (k.140), to obowiązkiem przewodniczącego wydziału było wezwanie go do wykonania tego obowiązku – na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 126 § 1 k.p.k. ze stosownym rygorem. Dopiero zaniechanie wykonania takiego obowiązku lub stwierdzenie na skutek jego wykonania, iż wnioskodawca wniosek o przywrócenie terminu złożył po upływie 7 dni od daty, którą traktował za przeszkodę, obligowało przewodniczącego wydziału do wydania stosownego zarządzenia o uznaniu pisma za bezskuteczne (postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania mogło zostać wydane przez sąd, gdyby taki wniosek został skierowany do rozpoznania). Skoro zatem w toku procedowania oparto się na niewłaściwej analizie przepisu art. 126 § 1 k.p.k., a nadto zaniechano wdrożenia formuły z art. 120 § 1 k.p.k., to konieczne stało się uchYLENIA zaskarżonego postanowienia w całości, albowiem rozstrzygnięcie co do wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu było wynikiem sposobu rozstrzygnięcia co do wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji (wniosek nie został merytorycznie rozpoznany).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy konieczne będzie uwzględnienie uwag poczynionych powyżej.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.